

Král Štír, Seth a záhadné „Oko Sahary“

Na Zemi je stále mnoho záhadných míst, jejichž historii vzniku věda buď nedokáže vysvětlit, nebo o nich vyslovuje mnoho různých hypotéz. Stále však nepanuje jednotný názor. Jedním z takových míst je „Oko Sahary“ neboli struktura Ríšat, pozoruhodný geologický útvar nacházející se v mauretánské části této vyprahlé pouště.

Neživé prostory kráteru připomínají měsíční krajinu. Průměr vnějšího kruhu struktury je 50 kilometrů. Neexistuje jediná verze vzniku přírodního úkazu, který se objevil asi před 600 miliony let, jak se domnívá věda. Podle jedné z hypotéz je struktura místem pádu velkého meteoritu, který se pod pravým úhlem srazil s povrchem Země. Jiná verze označuje Ríšat za výdych vyhaslé sopky, která se během milionů let postupně zhroutila dovnitř. Většina vědců se přiklání k názoru, že struktura vznikla erozí. I tato hypotéza má však jednu chybu: odborníci stále nedokážou vysvětlit poměrně ostře ohraničené hranice geologického útvaru.

„Oko Sahary“ však existuje a stále skrývá svá tajemství. A ta mohou úzce souviset se starověkou mytologií. Mnohé dávné informace se k nám však, bohužel, nedostaly, ztratily se v hlubinách staletí nebo je někdo záměrně skryl.

Co spojuje „Oko Sahary“ se staroegyptským bohem Sethem? A co víme o polomýtickém králi Štírovi? Ledaže by šlo o fantasy film, který je speciálně vytvořen tak, aby příběh ještě více zamotal.

Z archeologie se toho mnoho nedozvíme, ale to neznamená, že historie je ztracená. Historie Země a vesmíru je uložena v informačním poli. A tam je také možné nahlédnout, třebaže to oficiální věda neuznává.

Pomocí vědomého snění bylo možné nahlédnout do té vzdálené minulosti a ukázalo se, že historie naší planety je neoddělitelně spojena s historií jiných vesmírných světů, jiných souhvězdí. Těmto informacím můžeme věřit, nebo ne. Záleží na každém z nás. Ale všechno může být...

...Ohnivá koule slunce stoupá nad mrtvé písky. Spalující vítr roznáší písečné víry a suché trnoví odhalující kameny popraskané časem. A teď jsou někde daleko dole. Moře písku a kamení se zdá být chaoticky roztroušené po celé poušti. Ale vzdaluje se stále níž a níž. A teď se daleko dole z písku a podivných skal vytvořila kruhová struktura kruhů vnořených jeden do druhého. Vypadá to jako obrovské oko, oko Země, které hledí z pouštního písku.

Ale to podivné oko se vznášelo níže, lépe řečeno, byla jsem od něj nesena někam pryč, přímo na východ, k vycházejícímu slunci. Dole - nekonečná poušť, jen občas se objeví zeleň oáz. Nyní však před námi svítila stuha řeky. „*Toto je Nil,*“ naznačil vnitřní hlas. A tady dole mezi písky se tyčí - ony, ty stejné pyramidy.

Struktura Rířat či „Oko Sahary“

Největší z nich náhle vyzařovala slabou nazelenalou záři. Ve stejném okamžiku mě něco velkou silou stáhlo dolů přímo skrz tlusté kamenné stěny pyramidy. Jejich tvrdost však nebyla cítit. Všude kolem byla jen hustá tma. Tato temnota se náhle rázem přetrhla a já se ocitla v malé místnosti, spíše komoře. Nic tu nebylo. Jen hladké a naprosto stejné stěny. A stěny byly totožné se stropem i podlahou, takže nebylo možné poznat, kde je stěna, kde strop, kde podlaha - taková kamenná krychle, osvětlená žlutým světlem, které sem proudilo z nějakého neznámého zdroje.

Pak se ale jedna ze stěn ztenčila a... zmizela. Byla jsem vtažena otvorem. Byla tam obrovská síň se stropem podepřeným silnými sloupy, celá naplněná jasným světlem. Žena v dlouhém, ale tenkém průsvitném rouchu se zlatou ozdobou na hrudi se ke mně přiblížila. Přistoupila blíž a prameny jejích tmavých vlasů svázaných podivnou ozdobou ve tvaru ptáka a hada se mě dotkly. Žena se usmála a její hluboké hnědé oči jako by pronikaly skrz. Posadila se na skládací židli se lvíma nožkama místo nohou.

„Jmenuji se Isis,“ proneslo se někde uvnitř mě, ale byla to ona, kdo hovořil neznámým jazykem. Jen se to podivně překládalo.

„Můj příběh znáš,“ řekla (viz další témata). *„Ted' musíš poznat příběh, který byl na Zemi zapomenut, podívej se,“* řekla Isis a ukázala zlatým ankhem na jednu ze stěn sálu.

A pak stěna zmizela, nebo spíš se na ní začal promítat jakýsi film... Na stěně se ukázalo obrovské kamenné „oko“ pouště, které jsem viděla na začátku.

Ale zmizí... a místo něho se objeví hora. Obrovská hora - pyramida, podobná posvátné hoře Kailás v Tibetu.

Isis

„Ano, tady byla další hora z těch, které postavili učitelé, jež přišli z Faetonu. Vždyť postavili jak Kailás v Tibetu, tak i horu Méru, která odešla pod vody Ledového oceánu, aby spojili Zemi s ostatními vesmírnými světy, když budovali jednotný kosmický prostor. Planety, které mají takové konstrukce, jsou členy sjednoceného prostoru, a těmto konstrukcím se říká portály,“ pokračovala Isis ve svém vyprávění.

„Když temné síly antivesmíru vtrhly do našeho vesmíru, pronikly do galaxie, které říkáte Mléčná dráha, což je tahle, naše. Agresoři z antivesmíru, to je několik energeticky černých civilizací, které jako beranidlo před sebou vypustily supertěžké asteroidy neboli ‚kameny tartaru - radioaktivní kameny z antivesmíru‘. Byly jich tisíce. Jako první vlétli do Slunečního systému, který se nacházel na okraji naší galaxie, a rozbombardovali velké Slunce čili Rádža Slunce, které spolu se svým souputníkem, vaším Sluncem, drželo planety včetně Země. Rádža Slunce explodovalo jako supernova. Tak by to popsali vaši astronomové. A během této exploze bylo odhozeno na okraj systému Slunce kvůli gravitačním poruchám způsobeným přítomností mnohých těchto ‚kamenů Tartaru‘. Supertěžké asteroidy zničily planetu Faeton, strhly atmosféru z obydleného Marsu, spálily Venuši, kde byl v té době také život, prorazily zemskou kůru na Zemi. Byla to strašlivá katastrofa. Jen málokdo přežil. Martťané se uchýlili do útrob své planety a částečně se přesunuli na Zemi, která byla také těžce poškozena, ale zde ještě byla obloha a vzduch. Faetonci se vrátili do svých rodných míst na Orionu, odkud přišli, aby ve Sluneční soustavě zasadili život, ale někteří z nich zůstali na Zemi, aby dohlíželi na Kailás, Méru a další struktury.

Bohužel, jedna z těchto struktur byla zničena. Byla to velká hora Mveru, spojená s Kailásem i horou Méru, která se potom potopila pod hladinou Ledového oceánu.

„Tady byla Mveru,“ řekla Isis a ukázala na to, co z ní zůstalo. A zůstalo to samé ,oko‘ Sahary, ta samá podivná kruhová stavba v poušti. Až na to, že když to byla hora, poušť tam nebyla. „V každé z hor, které vytvořili učitelé z Faetonu (viz témata: Od Lemurie po Hyperboreu aneb bitvy draků; Faeton, Nibiru a historie zlatých desek Šambaly), byl krystal. Tyto krystaly byly přivezeny z Orionu učiteli, jež se usadili nejprve na Faetonu. Když tedy kámen z antisvěta protrhl zemskou kůru, jeden z krystalů učitelé ponořili do zemského pláště a ten se dotkl jádra planety, aby ji uchránil před stejnou katastrofou jako na Faetonu. Bohužel, Faeton se jim nepodařilo zachránit, protože na něj dopadlo hned několik takových supertěžkých kamenů.

Jak krystal Mveru klesal, roztavil horu a rozdrtil ji. Část kamene se vlivem vysokých teplot úplně vypařila. Tak vzniklo kamenné ,oko‘. Při sestupu dolů se krystal Mveru také rozpustil kvůli obrovskému proudu negativních energií antisvěta, které tento krystal odčerpával z kamene, jenž dopadl na Zemi, a neutralizoval je.

Bohužel, po této katastrofě na přeživší Zemi přišli černí reptoidi, temná civilizace, která přišla z antisvěta vzápětí po kamenech. Při této katastrofě zahynula Lemurie (viz téma: Od Lemurie po Hyperboreu aneb bitvy draků). Část jejích obyvatel však svou zemi znovu oživila a nazvala ji zemí Mu. Tento příběh se táhl po mnohá tisíciletí. Z antisvěta však přišli ti, kteří sem poslali jak kameny, tak i černé reptoidy - Anunnaki. Přišli se svou domovskou planetou Nibiru. Nibiru se připojila na orbitu kolem mrtvého Rádža Slunce, a visí tam dodnes.

Takto v důsledku této velké katastrofy vzniklo ,Oko‘ Sahary. Ale to není všechno...“ řekla Isis.

„Rozvrácená Mveru začala ze Země vypuzovat černé energie, které přinesly kameny antisvěta. Uplynula tisíciletí a miliony let podle vašeho počítání a tato energie se začala vracet zpět do antivesmíru. Ale agresoři z antivesmíru už mezitím dobyli víc než jen sluneční soustavu. Zmocnili se souhvězdí Sítě, jak tomuto místu ve vesmíru říkáte, téměř se zmocnili souhvězdí Draka, kde začali ničit reptoidy-tvořitele a zalidňovat černými reptoidy, zmocnili se souhvězdí Štíra a dalších světů.

V souhvězdí Sítě zachytili černí cizinci z antisvěta proud jim ,vlastní‘ černé energie a k jeho zdroji vyslali svůj výsadek. Tak se na Zemi dostali předkové ,šediváků‘ neboli ,Zetas‘, jak jim říkáte. Existovalo několik druhů cizinců. Jeden z nich, trpaslíci, se usadil na místě, kterému říkáte náhorní plošina Nazca (viz téma: Záhada náhorní plošiny Nazca). Další loď řídil napůl reptoid - napůl člověk - napůl krysa. Jmenoval se Seth.

Seth

Mířil přímo ke zdroji energie, kterou potřeboval, ale když se přiblížil k mrtvému „oku“ z kamene, uvědomil si, že na Zemi je ještě chutnější kousek. Trošičku východněji zahlédl pyramidy vyzařující jakési energie.

V té době se na Zemi vystřídalo několik civilizací. Atlantida i Hyperborea již existovaly. Na území vašeho dnešního Egypta jsme s mým manželem Osirisem postavili pyramidy, které měly nahradit moc zaniklé Mveru a stát se branou do jiných světů. Seth byl na cestě sem. Nebyl příbuzný s Osirisem, natož jeho bratrem. Tak se představoval lidem, které jsme chránili a vzdělávali. Ale oni byli jako děti a uvěřili mu. Vždyť i on, stejně jako my, přišel z nebes...

Nebyl sám. Bytosti jeho rasy, které přišly s ním, byly nesmírně agresivní. Tak začala válka, kterou lidé v mýtech popisovali jako pouhý rodinný konflikt mezi jejich bohy. Seth chtěl svrhnout Osirise a chopit se moci. Byla to dlouhá válka, dokud se Seth nevydal k Anunnakiům, jejichž základna byla na hoře Sinaj. Anunnakiové znenadání otevřeli černý portál do svého podzemí a zajali Osirise. Tam se s ním Seth vypořádal a stal se králem Ki Hu Ptah. Tak se tehdy jmenoval Egypt. Naše dynastie příchozích ze Siria skončila. Nevěřila jsem, že je můj manžel mrtvý, i odešla jsem do podzemí Anunnaki, kde jsem ztratila paměť i sebe samu. Toto místo jste nazvali Hádes. Tam Anunnakiové zpracovávali těla a duše představitelů vysokých vesmírných civilizací, kteří se odvážili pomáhat Zemi. Vždyť Anunnaki nás chtěli zničit a vytvořit své vlastní lidi-divochy. Potřebovali však naše geny, vždyť z nich vznikaly jen zrůdy nebo mutanti, kteří velmi rychle umírali. Za Sethovy vlády se země Ki Hu Ptah stala peklem. Kněžím se však podařilo umlčet pyramidy,

aby zabránili Sethovi dostat se do jiných vesmírných světů. Ale Seth by to stejně nestihl, ve skutečnosti v této době došlo k velké válce mezi Atlantidou a Hyperborejí, která vedla k velké potopě. Během této potopy Seth zemřel, aniž by se dostal k pyramidám.

Katastrofa Atlantidy vyvrhla do vesmíru mnoho negativních energií a byla zpozorována v souhvězdí Štíra.

Z této oblasti přicestoval z jedné z planet na Zemi vesmírný pirát, který se rozhodl těžit z neštěstí druhých. Ale stalo se, že jeho loď byla v zemské atmosféře zasažena prudkým hurikánem a vržena na území naší dnešní Sahary. Zde tento pirát se svými komplici zajal několik po katastrofě zdivočelých libyjských kmenů a vytvořil z nich armádu, kterou přesunul do Egypta, zničeného potopou. Tam vládl chaos a bezvládí, čehož využil nový cizinec, jenž přiletěl z hvězd, a prohlásil se králem čili faraonem Štírem (Škorpionem).

Král Štír se zmocnil trůnu a stal se skutečným krutovládcem. Založil první dynastii uzurpátorů - králů, kteří nepatřili k dynastii Osirisově. Za jeho vlády docházelo k popravám, mučením, drancováním země a jejího lidu. V Egyptě se dozvěděl o tajemných silách, které se nacházejí v pyramidách, a hlavně některý z jeho kumpánů prohlásil, že pyramidy dávají nesmrtelnost. Král Štír se nyní za každou cenu rozhodl dostat do největší z pyramid, aby se stal nesmrtelným.

Král Štír

Tisíce otroků začaly odsekávat stěny pyramidy a hloubit v ní otvory jako krtci. Pyramida se však vydávala jen s obtížemi. Za cenu neuvěřitelného úsilí během padesáti let tyranie se podařilo vytvořit úzký vlez dovnitř pyramidy. Král sám odstranil poslední kámen a vlezl do komory. Nikdo ho už nespapřil. Z komory se ozvaly vykřiky a záblesky ohně. Král Štír neodolal mocným energiím pyramidy, byl

jimi spálen a proměnil se v popel, který pyramida vyhodila do otvoru vytvořeného jeho otroky.

Tím však příběh vesmírného piráta Štíra nekončí. Vzápětí za ním ze sousední planety u stejné hvězdy, odkud Štír pocházel, ho následovala válečnice Serket. Pocházela z rasy, která bojovala proti rase černým škorpiionů, domorodé rase hvězdného systému Antares v souhvězdí Štíra. Tak tomuto místu říkají vaši astronomové.

Serket však krále Štíra zastavit nedokázala. Než dorazila, byl už v pyramidě uhořelý. Ona však pronikla průlezem, který vyhloubil v oné komoře v pyramidě, a prošla jím do Hádu - říše stínů, kterou Anunnakiové zařídili pro živé i fyzicky mrtvé zástupce vyšších ras kosmu. Zde se jí podařilo obnovit svou paměť a pomoci Osirisovi najít jeho tělo, zhmotnit ho z informačního otisku. K lidem se nám však nepodařilo dostat. Společně se Serket se nám podařilo proniknout do paralelního fyzického pozemského světa, kam, jak se ukázalo, odešlo mnoho učitelů lidstva a který se u vás na Východě nazývá Šambala.

V té době Egyptem zmítalo neustálé střídání moci, převraty a změny dynastií. Pyramid a Sfingy se však nikdo nedotkl, protože si pamatoval strašlivý osud Štíra. Dokud se k moci nedostal faraon Chufu (Cheops). Rozhodl se, že do pyramidy znovu vstoupí, ale až po smrti, aby... ožil, jak mu řekl jeden hvězdopravec. K pyramidě se opět vrhly tisíce otroků a začaly odstraňovat její kameny, a to v místě šachty, kterou vytvořil Štír. Chufu zvětšil svou práci do kamene, který zobrazoval otroky tahající kvádry pyramidy. Chufu napsal, že pyramidu postavil pro sebe. Takto se již v té době překrcovaly dějiny. Po Chufuově smrti z jeho těla udělali mumii, kterou vtáhli do pyramidy a nechali ji v sarkofágu. Nikdo jiný do pyramidy nevstoupil, protože se báli legend o tom, co se stalo se Štírem. Proto nikdo neviděl ani nepopsal, jak byla Chufuova mumie spálena v sarkofágu uvnitř pyramidy. Chufuovi potomci si mysleli, že dosáhl nesmrtelnosti, a začali rozebírat sousední pyramidy pro své hroby.

Tak se zachovali k portálům do jiných světů divoši, jimiž se ukázali být tito egyptští faraoni. Štír, třebaže sám byl vesmírný cizinec, byl ve skutečnosti stejný divoch a neměl daleko k pozemským faraonům, kteří si vykopali hroby v pyramidách. Ve skutečnosti jsou divochy všichni ti, kdo vytvářejí zlo, aniž by věděli, že svým zlem ničí sami sebe. Hiistorie Země je úzce spjata s historií jiných vesmírných světů, a to jak učitelů-tvůrců, tak divochů-ničitelů z antisvěta. A přestože pro vás byla přepsána milionkrát, nelze změnit to, co je na časové pásce.“ Isis se odmlčela a na stěně velkého sálu, kde kdysi stála uměle vytvořená hora Mveru, se znovu objevilo ‚Oko‘ Sahary. Zdálo se, že kruhy ‚oka‘ se začaly otáčet, a nyní se v bezedné dálce Vesmíru netočily kamenné kruhy, ale hvězdné víry galaxie...

Zapsala Valeria Kolcova 01.05.2015